

Justis- og beredskapsdepartementet

Postboks 8005 Dep
0030 OSLO
postmottak@jd.dep.no

NB: Dette brevet er ikke benyttet, men flyttet over til ark med alle 3 kommunenes logoer.

Deres ref.

Vår ref.

13/14677-2

Dato

14.02.2014

Høringsuttalelse "Rapport fra arbeidsgruppe som har vurdert brann- og redningsvesenets organisering og ressursbruk"

Det vises til «Rapport fra arbeidsgruppe som har vurdert brann- og redningsvesenets organisering og ressursbruk», heretter kalt Brannstudien datert desember 2013.

Herved oversendes høringsuttalelse fra kommunene Bamble, Porsgrunn og Skien.

Vår høringsuttalelse består av en hovedkonklusjon angitt i dette brev, samt et vedlegg som først angir noen av studiets mangler, og følger deretter Brannstudiens kap. 15 og 16, om «Anbefalinger og konsekvenser» og «Endrings- og utredningsbehov».

Hovedkonklusjoner

Brannstudien er et godt stykke arbeid, og særlig fokuset på økt kompetanse, analyse/læring og god ledelse er viktige momenter for å bli bedre. Fremtidsbildet som tegnes virker realistisk, og det er åpenbart at det må tas grep for å takle morgendagens utfordringer.

Å beholde brannvesenets nærhet til kommunene gjør man delvis ved å beholde de lokale innsatsstyrkene. Men det er et stort spørsmål om man makter å beholde "stå på viljen" og den lokale dugnadsånden med en IKS struktur og en ledelse som sitter mange mil borte.

Brannstudien gir en grundig kartlegging, men mangler vurdering av et par vesentlige endringer de siste 20-25 årene. Disse er:

- Reduksjonen i vår generelle sivile beredskap er nærmest underslått
- Forskjellen i «håndteringsmodus» kriminell handling og redningstjeneste
- Reduksjon av brannsjefens status etter brannvernloven av 2002

Disse forhold er viktige premisser for vurdering av endringer i dagens organisering, ressursbruk, lovpålagte oppgaver mm.

Arbeidsgruppen foreslår følgende som ikke skal endres og som derved er premisser for de vurderinger som er gjort:

- Fortsatt kommunale brannvesen
- Gjeldende forskriftskrav til innsatstid (responstid) og bemanning av både innsatsstyrkene og forebyggende videreføres
- Feiing og tilsyn av fyringsanlegg kan fortsatt være avgiftsfinansierte tjenester og selvkostområde

Vi slutter oss til dette, men vil påpeke at de økonomiske besparelsene blir marginale, uavhengig av hvilken av de 3 modellene studiet angir som blir valgt. De økonomiske vurderingene av

Skien brann- og feievesen

Tlf: +47 35 59 34 00

Faks: +47 35 52 01 70

skien.postmottak@skien.kommune.no

Post: Pb. 158, 3701 Skien

Besøk Skotfossveien 27

Bank: 2680.07.01049

Org. Nr.: 938 759 839

sentraliseringene, er etter vår vurdering, sterkt overdrevet fordi det man står igjen av mulig innsparingspotensielt er det som kalles «administrasjon».

Følgende av Brannstudiets konkrete forslag til tiltak anbefales:

- Redningsdykkerforskriften bør endres
- Tidskrav opprettholdes, - det er en suksessfaktor
- Begrepet responstid bør erstatte «innsatstid»
- Ensartet organisatorisk terminologi mellom nødetatene
- Feie- og tilsynstjenestene til feievesenet bør fortsatt være del av brannforebyggende avdeling.
- DLE bør slås sammen med brannvesenets forebyggende avd.
- Opprettelse av brannevalueringskommisjon, - gjerne under SHT
- Organiseringen av et innsatsområde bør gås gjennom med tanke på å etterligne den danske modellen, som kan passe inn i ELS, og å innføre «samordningsprinsippet»
- En gjennomgang av brannvesenets inntektsbringende virksomhet.

I tillegg anbefales følgende tiltak som Brannstudiet ikke har listet opp, men som er nevnt i utredningen:

- Brannetterforskning eller -evaluering bør forskriftsfestes som del av brannvesenets oppgaver

Følgende av Brannstudiets forslag til videre utredning anbefales også:

- Hele nødmeldetjenesten, hvor også **to nødnummer** (ett for «kriminell nød» og et for alle andre nødsituasjoner), må utredes nærmere.
- Dette fordi det er en ganske annen måte å tenke på om man skal håndtere kriminell adferd kontra naturlovene og normalmenneskelig adferd

Valg av organisatorisk modell

- a) Viktigste hva angår valg av minste brannvesendistrikt, er å gjøre distriktet så stort at alle stillinger innenfor, ledelse, administrasjon og forebyggende virksomhet blir heltidsstillinger.
- b) Brannstudiet undervurderer behovet for mer administrasjon (stab) og flere ledernivå, dersom brannvesenet skal dekke ett helt fylke
- c) På den annen side slutter vi oss til at fylkesgrensene bør være yttergrenser, og være sammenfallende med politidistriktets grenser, Sivilforsvarets grenser, IUA-grensene, m fl.
- d) Vi slutter oss også til at brannvesenet bør være så store at de kan «ta seg råd» til å ha spisskompetanse innenfor noen områder, som for eksempel ekstern informasjon, brannetterforskning og -evaluering, «farlig gods» mfl.
- e) Ett brannvesen bør derfor enten dekke ett fylke, eller det innenfor et fylke blir et lite antall brannvesen

Relasjon til de to andre nødetatene.

Rapporten nyanserer mellom oppgavene som brannvesenet løser for politiet og for ambulansetjenesten. Det hevdes blant annet at det at brannvesenet påtar seg oppdrag innenfor førstehjelp i påvente av ambulansen kan medføre kostandsoverføring fra helsevesen til kommunene. Men rapporten inntar ikke samme holdning overfor de oppgaver brannvesenet må løse når politiet ankommer et skadested seinere enn brannvesenet. Dette er minst like mye en kostnads- og ansvarsoverføring fra stat til kommune.

Vi er uenig denne nyansering, og mener at i den grad det måtte være et valg, er det riktigere at brannvesenet bidrar overfor å redde liv og helse framfor å måtte håndtere kriminell aktivitet. Vi advarer sterkt mot at det skal bli en selvfølge brannvesenet overtar politiets rolle overfor kriminell aktivitet. At brannvesenet ikke skal innta den rollen burde forskriftsfestes.

Det er så stor forskjell i «modus» (tankegang og holdning) overfor det å skulle håndtere kriminell aktivitet framfor å skulle håndtere naturlover og normal menneskelig adferd, at i stedet burde det utredes om det fortsatt er riktig at politiet skal ha ansvaret for begge deler i det norske samfunn.

Vi foreslår at det derfor utredes å skille ut redningstjenesten fra politiet og overlate dette til de nye og større brannvesen som vi får i framtida.

Med hilsen

Morten Meen-Gallefos
Brannsjef, Bamble

Nic. Underthun
Brannsjef, Porsgrunn

Guttorm Liebe
Brannsjef, Skien
95 72 54 54

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen underskrift.

Antall vedlegg: 1

.....Som omhandler kommentarer til kartleggingen, vurderingen og sammendragets anbefalinger.

Høringsuttalelse "Rapport fra arbeidsgruppe som har vurdert brann- og redningsvesenets organisering og ressursbruk"

Merknader til

kap. 15 «Anbefalinger og konsekvenser» og kap. 16 «Endringer og utredningsbehov»

15.1 Anbefaling

Viktigste hva angår valg av minste brannvesendistrikt, er å gjøre distriktet så stort at alle stillinger innenfor, ledelse, administrasjon og forebyggende virksomhet blir heltidsstillinger.

Fylkesgrensene bør være yttergrenser, og være sammenfallende med politidistriktets grenser, Sivilforsvarets grenser, IUA-grensene, fylkesmennenes beredskapsgrenser, m fl.

Brannvesenet bør være så store at de kan «ta seg råd» til å ha spisskompetanse innenfor noen områder, som for eksempel ekstern informasjon, brannetterforskning og –evaluering, «farlig gods» mfl.

At begrepet responstid innføres, er riktig.

Begrepet «innsatstid» bør gis annet innhold: «Den tiden en innsats varer».

Brannstudiet innfører begrepet «tilleggsinnsats».

Slike begrep bør ikke innføres før alle typer styrker som kan tenkes å bli involvert i innsats ses i sammenheng. Dette gjelder så vel bruken av dem som terminologien.

Problematiseringen omkring distansen til kommunene dersom det velges fylkesvise brannvesen er riktig. Problemstillingen gjelder for øvrig uansett valg av interkommunal modell. Men vi tror ikke det er riktig å bruke ressurser på særskilte funksjoner som skal ivareta dette, men heller velge en samarbeidsform som minimaliserer dette. se kommentarer til 15.2

Brannstudiet undervurderer behovet for mer administrasjon (stab) og flere ledernivå, dersom brannvesenet skal dekke ett fylke.

15.2 Hvordan kommunene kan samarbeide

Det er meget viktig å gjøre slik det anbefales, at ulike samarbeidsformer må gjennomgås grundig før det gjøres et valg.

Brannstudiet burde ha advart mot IKS som samarbeidsform, fordi erfaring viser at disse blir «seg selv nok». IKSene har en forretningsmessig tilnærming til sin drift, i stedet for en beredskapsmessig og servicemessig tilnærming. Dette er neppe lokalsamfunnene tjent med.

15.3 Regelverket om dimensjonering

Organisatoriske endringer betinger forskriftsendringer.

Det advares mot å gjøre endringer i krav til responstid og dimensjonering ut fra et motiv om at det da blir lettere å «interkommunalisere». De faglige forhold må komme i første rekke.

Det bør forskriftsfestes at brannvesenet skal delta i brannetterforskning, jfr tidligere utredninger og forslag (AKB 1, 2 og 3).

15.4 Pilotprosjekt

Å iverksette et pilotprosjekt med fylkesbrannvesen er mest sannsynlig unødvendig. Vi har i dag store nok interkommunale brannvesen til å kunne vurdere disses fordeler og ulemper.

15.5 Gjennomgang av annet regelverk

Det er riktig å gå gjennom regelverket hva angår feiing og tilsyn med fyringsanlegg med tanke på å bruke denne ressursen faglig bedre. Dette er faktisk den eneste organisatoriske «infrastrukturen» vi har som medfører at de aller fleste boliger besøkes minst 2 ganger hver 4de år.

Regelverket ang redningsdykking må ses på! Gjeldende forskrifter er slik at «det beste blir det godes fiende». Dersom ingen skal gis ansvar for at det finnes redningsdykkerberedskap, kreves det endringer i dykkerforskriftene.

Alternativt må noen gis ansvar for at det finnes en redningsdykkerberedskap.

15.6 En felles identitet

Å innføre «brann- og redningstjeneste» som begrep, er treffende hva angår innholdet i brannvesenets oppgaver under innsats, men det er faktisk politiet som i dag er ansvarlig for den norske redningstjenesten, ikke brannvesenet.

En slik endring burde ikke gjøres før brannvesenet gis ansvaret for redningstjenesten, - se våre merknader til pkt. 16.1 og 16.2.

Standardisering av utstyr, materiell, uniformering mm er en besnærende tanke, men neppe gjennomførbart så lenge brannvesenet ikke er statlig.

Vi har selv erfaring med meget store felles innkjøpsordninger, noe som ikke alltid er en fordel. Disse kan like gjerne medføre økte kostnader som lavere kostnader.

Meget store fellesordninger blir også lite fleksible og svært konserverende. En sammenligning mellom politiets innkjøpsordninger, mot dagens brannvesens kunne derfor være en idé, da med særlig vekt på fornyelser og utvikling.

Dersom det etableres større interkommunale brannvesen enn i dag, skulle slik standardisering neppe være et behov.

16.1 Nødalarmingstjenesten, 110-sentralene, ett nødnummer og felles nødsentraler

Dette underkapittel reflekterer over problemstillingen nødmeldetjenesten, nødalarmsentraler, og disses nedslagsfelt og grenser.

Antall nødnummere må ta utgangspunkt i publikums behov, og ikke blandes inn i debatten omkring sentralstrukturen. Spørsmålet er egentlig om publikum makter å huske 3 nødnummere eller ikke.

Norge har, med et magert unntak da våre gjeldende nødnummere ble innført for mer enn 20 år siden, aldri gjennomført noen tung «reklamekampanje» for våre 3 nødnummere. Vi har med andre ord et dårlig utgangspunkt for å kunne vurdere spørsmålet om befolkningen husker og kan skille mellom 3 nødnummere.

Men det viktigste i dag er kanskje at til nødnummer 112 ringes det mer enn 95 % feilmeldinger, mens feiloppningsandelen til de to andre nødnummerne er motsatt, det vil si langt mindre enn 5 %.

Man kan da stille det spørsmål om det er smart å blande disse sammen?

Slås de tre nødnummerne sammen i tillegg til at det etableres større sentraler, betinger det at nødanropene må gjennom ei sil, før de kan betjenes av en fagoperatør.

Viktigst er imidlertid at det er så stor forskjell i «modus» (tankegang og holdning) overfor det å skulle håndtere kriminell aktivitet framfor å skulle håndtere naturlover og normal menneskelig adferd, at man av den grunn burde holde disse atskilt.

Altså at det skilles mellom operatører som skal håndtere mennesker i nød grunnet kriminell aktivitet og mennesker som er i annen form for nød.

Vi slutter oss til Brannstudiets anbefaling om at hele nødmeldetjenesten, inkl evt felles «operasjonssentraler», utredes og sees under ett.

I tillegg anbefales at 2 nødnummere utredes, - ett for nød grunnet kriminell aktivitet og ett for annen nød.

Brannstudiet synes å være noe inkonsekvent i sine vurderinger, - eller kanskje med hensikt noe utydelig. I teksten anbefales at minste antall innbyggere i nedslagsfeltet til én 110-sentral skal være 400 000. Vi har problemer med å se logikken bak dette tallet. Hyppigheten på innkomne alarmer, varslinger,

meldinger og andre henvendelser burde være mer styrende for størrelsen.

Vi antar at tallet kommer fra en av JDs utredninger, og antar videre at dette antallet skyldes at man har sett til de 110-sentralene som offisielt har hatt 3-mannsbetjening, og lagt lista der.

Brannstudiet sier samtidig at det bør være minimum 2-mannsbetjening og 3-manns på dagtid. Dette er en atskillig riktigere betraktningmåte, men det matcher antageligvis ikke grunnlaget for tallet 400 000 innbyggere.

Men viktigst et at dette tallet sannsynligvis tar utgangspunkt i at 110-sentralene bare skal produsere de lovpålagte oppgavene, og ikke de såkalte tilleggstjenestene.

Tilleggstjenestene som mange av 110-sentralene produserer, er meget viktige element i vår daglige samfunnsberedskap. Man kan forsvare 2-mannsbetjening med langt færre innbyggere i nedslagsfeltet enn 400 000 innbyggere, dersom det produseres tilleggstjenester for sine eiere, - som er kommunene.

Ett av de viktigste spørsmålene som det må tas stilling til, er om 110-sentralene skal produsere tilleggstjenester eller ikke. Vi er ikke i tvil om dette, fordi disse bidrar til så mye samfunnsberedskap at de burde kunne betjenes av 110-sentralene. Direkte overføring av automatiske brannalarmer fra større bygg, skal måtte betjenes derfra av hensyn til den brannforebyggende betydningen.

Vi er videre forundret over at Brannstudiet på dette punkt ikke tar for seg erfaringene fra «Pilot Drammen», men velger å undervurdere disse. Blant erfaringene er at ett felles mottak av nødmeldinger krever regelverksendring angående «helse», og at de teknologiske plattformene gjør gjennomføringen av «Pilot Drammen» vanskelig. Dette må jo også være viktige erfaringer.

Det henvises til andre Nordiske land. Vår anbefaling er at dersom man skal høste erfaring fra de andre nordiske landene, må dette gjøres av noen som er i stand til å sette seg skikkelig inn i hvordan det egentlig fungerer, og ikke bare de positive men også hvilke negative erfaringer av sentraliseringer og fellesskapsløsninger.

16.2 Samvirke – responstid og felles terminologi for nødetatene, politi, brann og helse

Under dette punkt burde Brannstudiet ha problematisert om det fortsatt er riktig at politiet skal være leder for vår redningstjeneste.

Det er som nevnt meget stor forskjell i «modus» (tankegang og holdning) overfor det å skulle håndtere kriminell aktivitet framfor å skulle håndtere naturlover og normal menneskelig adferd. Politiets hovedoppgave er å skulle håndtere kriminell aktivitet. Det er ikke ønskelig at brannvesenet tar del i denne rollen eller påtar seg slike oppgaver.

Forskjellen i innsats-«modus» er så stor at kan hende å forene disse, - slik man var tvunget til for eksempel den 22. juli 2011, ikke er heldig.

Det burde derfor utredes om det fortsatt er riktig at politiet skal ha ansvaret for begge deler i det norske samfunn.

Vi foreslår at det derfor utredes å skille ut redningstjenesten fra politiet og overlate dette til vår nye og større brann- og redningstjeneste i framtida.

For øvrig inneholder dette punkt viktige tiltak som vi slutter oss til.

16.3 Vurdere felles organisering av oppgavene for feietjenesten, brannforbygging og Det lokale el-tilsyn

Feie- og tilsynstjenestene til feievesenet regnes i dag som forebyggende virksomhet, og bør fortsatt være del av brannforebyggende avdeling.

Å kople DLE tettere til brannforebyggende avdeling anbefales på det sterkeste, - helst slå disse sammen.

Vi anbefaler i tillegg at det forskriftsfestes at brannvesenet skal delta i brannetterforskning, slik flere fra arbeidsgrupper de siste 15 årene har foreslått (AKB1, 2 og 3).

16.4 Organiseringen av brann- og redningstjenesten, Sivilforsvaret og IUA

Under dette pkt er utelatt å problematisere politiets ulike organisering i forhold til brannvesenets, Sivilforsvarets og IUA-ene. Dette er et meget viktig forhold hva angår organiseringen av store hendelser.

Forskjellen som underslås, er at politiet har et operativt ledelsesnivå, noe ELS, inkl brannvesenet, IUA-ene og Sivilforsvaret, ikke har. Politiet har «operasjonssentral», med operativ leder. Brannvesenet har nødalarmsentral uten operativ ledelse, i likhet med AMK-sentralene.

Disse forskjeller må ikke undervurderes, fordi den øverste leder av en innsats nødvendigvis befinner seg ute ved innsatsområde dersom innsatsleder kommer fra brannvesenet, mens politiets innsatsleder under innsats har en operativ leder over seg.

ELS kan derfor ikke uten videre parres med politiets organisering i dag. Dette er derfor et spørsmål som burde sees nærmere på.

For øvrig slutter vi oss til Brannstudiets konklusjoner på dette punkt, -at Sivilforsvar og brannvesenet må sees i sammenheng, og at det bør legges til rette for å slå disse sammen.

Hva angår IUA-ene slutter vi oss til Brannstudiets anbefaling, at når større interkommunale brannvesen etableres, kan IUAenes oppgaver legges til brannvesenet.

16.5 Særskilte nasjonale beredskapsordninger og forebyggende ordninger

Innenfor ELS-konseptet som stammer fra Incident Command System (ICS, USA) eller mer presist Coordinatet Incident Management System (CIMS i New Zealand) er det vanlig at man har etablert nasjonale innsatsteam som reiser til større hendelser og bistår lokal innsatsledelse å håndtere disse. Den lederstøtte som er etablert for bruk av skogbrannhelikopter i Norge er kun første steget mot en slik ordning for alle typer hendelser.

Det ville være naturlig at vi Norge hadde 3 -5 slike nasjonale innsatsteam som har erfaring eller er øvet for å organisere og bistå lokal innsatsledelse med både kompetanse og arbeidsmetodikken for å løse en krise. I tillegg til dagens ordning med lederstøtte for bruk av helikopter eksisterer det en slik gruppe som et samarbeid mellom flere fylker på sørøstlandet, koordinert i samarbeid mellom brannvesen i Telemark og Buskerud. (Denne gruppen var i innsats både under Froland brannen i 2008 og under Full City i 2009).

Under innføring av enhetlig ledelse system (ELS) har vi ikke tatt med og implementert begrepet «Unified command» Dette er til en hvis grad sammenlignbart med vårt samvirkeprinsipp, men setter noen klare føringer på hvordan hendelser med flere etater skal organiseres og ledes. Dette kan mer treffende betegnes som «samordningsprinsippet». Dette innebærer at det er én innsatsorganisasjon, noe som igjen er svært viktig ut fra et HMS perspektiv ved at alle i innsatsen får de samme meldinger via en og bar en kommandolinje.

Ved innføring av Nødnett vil vi ha verktøyet for å kunne innføre dette «samordningsprinsipp».

16.6 Felles nordisk beredskapsmodul/ innsatsstyrke innenfor CBRNe og NORSAR

Forslaget om å bygge felles nordiske kapasiteter på flere områder virker å være en utfordrende tilnærming. Hver og en av kapasitetene (USAR og CNRN) har høye krav til opplæring øvelse og vedlikehold av materiell. Med den kompleksiteten alle de nordiske land har bør man vurdere om det ikke er mer fornuftig at hvert land har sine team, men da medium eller lette team, som eventuelt kan settes sammen til en større enhet som er samøvet ved behov.

Lokale redningsgrupper som er opprettet enkelte steder i landet basert på lokale ROS analyser vil ikke uten videre kunne erstattes av slike nasjonale eller nordiske ressurser. Disse lokale gruppene er ofte satt sammen av brann, helse, politi og frivillige organisasjoner og har en tilknytning og lokalkunnskap som ville være uheldig å miste. Det er i stor grad drevet av frivillighet og har lave driftskostnader.

Noe som ikke er omtalt i studien er moduler i forhold til vannrensing (Water purification module WP) og høy kapasitets pumping. (High capacity pumping HCP). Dette er begge moduler som eksisterer innen for den europeiske «Community civil protection mechanism». Dette er moduler som kunne være svært nyttig i nasjonal sammenheng knyttet til vannforsyning og flom.

En annen modul «Ground forest firefighting», er til en stor grad allerede etablert i Telemark, men er ikke formalisert som en EU-modul.

16.7 Brann- og redningstjenestens akuttmedisinske oppgaver, styring av ressurser og kostnadsfordeling

Brannstudiet nyanserer mellom oppgavene som brannvesenet løser for politiet og for ambulansetjenesten. Det påpekes under dette punkt at det at brannvesenet påtar seg oppdrag innenfor førstehjelp i påvente av ambulansen kan medføre at det «flytter ansvar og kostander fra staten til kommunene».

Men Brannstudiet inntar ikke samme holdning overfor de oppgaver brannvesenet må løse når politiet ankommer et skadested seinere enn brannvesenet. Noe som er minst like mye en ansvars- og kostandsoverflytting fra stat til kommune.

Vi er uenig denne nyansering.

I tillegg er vi av den oppfatning at i den grad det måtte være et valg, er det riktigere at brannvesenet bidrar overfor å redde liv og helse framfor å måtte håndtere kriminell aktivitet.

Vi advarer sterkt mot at det skal bli en selvfølge brannvesenet overtar politiets rolle overfor kriminell aktivitet. Tvert om burde det heller forskriftsfestes at så ikke skal skje.

16.8 Ny ulykkeskommisjon

Det har lenge vært, og er fremdeles et stort behov for at alle dødsbranner og andre større branner eller branner med stort skadepotensiale blir evaluert av en uavhengig instans. SHT er egnet til å være denne instansen, hvorfor SHTs oppgaveportefølje bør utvides til også å omfatte branner.

16.9 Ansvarsforhold på skadested

Det vises til våre kommentarer under pkt 16.4 som påpeker den store forskjell i ledelsesstruktur mellom politiet og de andre nødetatene, og våre kommentarer til å endre samvirkeprinsippet til samordningsprinsippet.

Organiseringen av et innsatsområde bør derfor gås gjennom, gjerne med tanke på å etterligne den danske modellen. Det enkleste er å innføre ELS-prinsippene på innenfor innsatsområdet og tildele brannvesenet ansvaret for den sektoren som er selve ulykkespunktet, (det danskene kaller det tekniske skadested). Dette er i prinsippet det samme som danskene har hatt i mange, mange år.

16.10 Brann- og redningstjenestens inntektsbringende tjenester og konkurranseregelverket

En gjennomgang av brannvesenets inntektsbringende virksomhet er greit nok.

Men det viktigste er å få avklart forholdet til de private vaktsselskapene, som forsøker å utnytte den offentlige beredskap til å utføre oppgaver som de selv tar seg betalt for fra sine kunder.

Det advares mot å oppfatte det å ta betalt for direkte tilknyttede brannalarmer bare som «inntektsbringende virksomhet». Det er altfor snevert.

Først og fremst er dette en tjeneste som er et svært viktig brannforebyggende tiltak. DSB og JD oppfordres til å ta kontakt for å få et tallmateriale samlet de siste 30 årene som underbygger denne påstand. At det å sette en pris på tjenesten er eneste gangbare måten å sørge for en slags kontroll, dvs sørge for å ikke bli utnyttet, er å beklage.

16.11 Behov for styrket kunnskap gjennom nasjonale statikker – innrapportering, evaluering og tilsyn

Det er et selvsagt behov for en ensartet rapportering og statistikkinnhenting.

Ett meget viktig tema som da må håndteres er en ensartet terminologi. Uten ensartet terminologi lar dette seg ikke gjøre.

16.12 Kompetansereform og mangfold

Vi er noe i tvil om forslaget til kompetansereform i NOU 2012:88, ender opp med å bli den beste løsningen. Vi slutter oss til at brannkonstabelens utdanningsnivå bør være på fagskolenivå.

Men det at utdanningen skal skje før ansettelse har også sine svake sider. Styrken ved dagens ordning, - hvor det rekrutteres den antatt beste kvalifiserte blant søkerne, er at brannkorpene blir satt sammen av personer med et vidt spekter av fagkompetanse og at det ikke rekrutteres folk som bare har skolegang som bakgrunn.

Å bruke likestillingsargument som argument for å innføre den foreslåtte kompetansereform virker for oss noe søkt. Likestilling kan du umulig ha noe med endring av skolestrukturen å gjøre!!!

16.13 Oversikt – behov for nasjonalt ressursregister og samordnet kartverktøy

Samordnet kartverktøy er et meget stort behov.

Fra å skulle bruke redningstjenestens kart med stedsangivelse etter NATO-metoden, er det nå blitt et utall ulike varianter av kartreferanser. Selve kartet bør også være standard.

Et ressursregister høres jo besnærende ut. Men hvem har egentlig behovet til daglig? Og hvem skal egentlig bruke dette ved store innsatser?

Det at det finnes et ressursregister må ikke bli et argument for sentralisering, fordi det er ikke tilstrekkelig å bare kjenne til en ressurs, - man må kjenne til mer enn bare ressursen før den bør aktiviseres ved innsats.

16.14 Systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid - HMS

Vi slutter oss til at kreftfaren for brannmannskap må undersøkes skikkelig.

Under dette kap nevnes blant annet hendelsen den 22. juli 2011. Formuleringen burde her vært slik at man tok klarere avstand fra at brannvesenet skal bidra i håndtering av kriminelle.

Ett aspekt ved HMS-arbeidet som ikke berøres i dette kap er det vi har nevnt ovenfor, om svært ulike «modus» angående det å håndtere kriminell nød kontra annen nødsituasjon.

Avslutningsvis bemerkes at det aller viktigste å endre for å forhindre at innsatspersonell kommer til skade under innsats, er å sørge for å innføre «samordningsprinsippet», det vil si én og bare en kommandolinje innenfor innsatsområdet, eller sagt på annen måte, - én og bare en innsatsorganisasjon.

o0o